

Praatje in de context van het voorzitten bij een groepsmeditatie d.d. 10 juni 2017

Uit of in de context, welke context? dat is de grote vraag.

Misschien ken je de ervaring alsof je in bepaalde zin, je leven beleeft als een verhaal dat zich ontvouwt, als een boek.

Ik wil uit de inleiding van dit boekje iets voorlezen. (Adyashanti, *De Weg van Bevrijding, Een praktische gids voor spirituele bevrijding* p. 11)

Wat is de werking van dit stukje tekst als ik hetgeen gezegd wordt, toepas op mijn eigen leven, mijn leven als verhaal, dat al levend verteld wordt?

Dit is het citaat [Adyashanti, *De Weg van Bevrijding* p. 11]:

Als je dit boek leest als een toeschouwer, mis je de essentie. Toeschouwer zijn is gemakkelijk en veilig; actief deelnemer zijn aan je eigen bewustwording van de waarheid is gemakkelijk noch veilig. De weg voorwaarts is onvoorspelbaar, de inzet absoluut, en het resultaat niet gegarandeerd. Dacht je echt dat het anders kon?

Einde citaat.

Ik sluit af met een gedicht dat ik heb geschreven voor mijn nicht die morgen 24 wordt.

Ik ben en heb het leven lief

Tel je nog steeds de jaren met vreugde
of sta je versteld om het wonder dat je bent
of kijk je om en vooruit en ervaar je voluit
de zin van het verhaal dat je wel en niet kent?

Hoe is het te leven met een 'of' die verdeelt en rekest?

Waartoe leidt een 'en', naar welk perspectief?

Het 'of' verheelt en vertekent

het vermogen te beamen

'Ik ben en heb het leven lief.'